

зустрічаємо алітерацію звуку[1], тобто відлуння слова любов, що також надає ситуації експресивності. Перекладач в свою чергу не використав даний прийом. У тексті оригіналу метафора належить до концептуальної метафори ЛЮБОВ – ЖИВА ІСТОТА. Оскільки, при перекладі метафоричність була повністю втрачена, ми б хотіли запропонувати власний переклад *Чи можеш виділити час/ї сказати на самоті,/ що пануватиме любов назавжди у душі.*

У даному випадку ми дещо змінили метафоричний вираз. Ми замінили *Love will come home* на *любов пануватиме у душі*. Проте зміст твору зберігся, і використана метафора належить до концептуальної метафори ЛЮБОВ – ЖИВА ІСТОТА.

Таким чином, можна зробити висновок, що при перекладі пісень гурту “Beatles” використовувались різноманітні способи перекладу. Проте, незавжди той чи інший спосіб повністю передає усі функції, які несе метафора в тексті оригіналу. У результаті дослідження, ми виділили 4 способи перекладу, що були використані при передачі концептуальної метафори. Звичайно, найкращий та найдоцільніший спосіб – це повний переклад, проте він зустрічається не надто часто, адже поезію складно перекладати дослівно. Частіше ми зустрічали повний переклад із вилученням другорядних слів. Проте у цих випадках метафора була збережена, і що найголовніше – передана концептуальна метафора. Інший спосіб перекладу, при якому вдавалося передати концептуальну метафору, – заміна. Так, навіть замінивши елемент метафоричного виразу, перекладачі зберігали концептуальну метафору, і майже в усіх випадках передавали той зміст, що хотіли донести автори пісень. Також при перекладі було використано вилучення. На нашу думку – це не найкращий спосіб перекладу. Адже, вилучивши елемент метафоричного виразу, перекладач втрачає ідею, що хотіли донести автори. Концептуальна метафора не передається, зміст та характер тексту змінюються. Останній спосіб перекладу, який, на нашу думку, є найбільш неправильним при передачі концептуальної метафори, – це втрата метафоричності. У даних випадках, де використаний цей спосіб перекладу, перекладачі повністю втрачали зміст тексту. Тому не може бути доцільним той спосіб перекладу, де втрачається зміст. Адже при перекладі найважливіше передати ту ідею, що хотів донести автор. А при даному способі перекладу це неможливо. Отже, найдоцільнішими способами перекладу є повний переклад із вилученням другорядних слів та заміна. Адже так зберігається метафоричний вираз, передається концептуальна метафора і зберігаються ті ідеї, що хотів передати автор.

Література

- Лакофф Д., Джонсон М. Метафори, котрими ми живем // Теория метафоры: М.: Прогресс, 1990. – 302 с.
- Лузина Л.Л. Когнитивная метафора // Е.С.Кубрякова, В.З.Демьянков, Ю.Г.Панкрац, Л.Л.Лузина. Краткий словарь когнитивных терминов. – М.: Изд-во МГУ, 1997. – С.55-56.
- Полуяхтов И. The Beatles. – М.: ТОО “Янус”, 1996. – 288 с.

Хміль Р.В.

*Полтавський державний педагогічний університет імені В.Г.Короленка
Науковий керівник – к. філол. н., доц. Данилюк Л.В.*

Phonetic Differences between British English and American English

English today is regarded to be an international language because it is widely used in all spheres of life all over the world. But English is used in many variants, it is not a unique language. The most widely used are *British English* (BrE) and *American English* (AmE). These both variants can be heard and used in Ukraine today. That's why it's essential for a teacher-student to make an attempt to find out differences between these two variants of English. The article touches upon only one aspect of English – its phonetic side. Comparative analysis of phonetics of BrE and AmE were made to find out pronunciation differences.

As the investigation of special literature shows, on the territory of Great Britain English exists today in more than one dialect, which may be distinguished from each other by differences in pronunciation, grammar and vocabulary [4, p. 248]. As M.A.Sokolova underlines, learners of a foreign language often use the word “accent” to describe pronunciation features in a foreign language influenced by the mother tongue [4, p. 249].

There are today five major accents on the British Isles:

1. Southern English or Received Pronunciation (RP)/BBC English
2. Northern English
3. Welsh English

4. Scottish English
5. Northern Ireland English [2, p. 28-30].

It's important to state that regional accents of England are grouped into southern and northern ones [4, p. 262].

But English has a generally accepted norm which is called *Standard English*, also known as the *Queen's English* or *BBC English*. Today, Standard English is used by educated speakers and is taught in schools and to foreign students all over the world.

Standard English used to be associated with the *accent* (=way of speaking) known as *Received Pronunciation* (RP), but it can be spoken with a variety of accents. Phonetic transcriptions of BrE in dictionaries are usually based on RP [6, p. 3]. However, it has some variations: unstressed prefixes *ex-* and *con-* have gained orthographical pronunciation and have two variants of it. They are: *excuse* [iks'kju:z] and [eks'kju:z], *exam* [ig'zæm] and [eg'zæm], *continue* [kən'tinju:] and [kɒn'tinju:], *consent* [kən'sent] and [kɒn'sent].

The days of the week are pronounced today in Britain in two ways as well: *Sunday* ['sʌndi] – ['sʌndeɪ], *Monday* ['mʌndi] – ['mʌndeɪ].

Also there are two variants in *often*: ['ɒfən] – ['ɒft(ə)n].

Other cases: *economics* [ˌikə'nɒmiks] – [ˌekə'nɒmiks] [4, p. 261].

The research carried out shows that one of the variants came into BrE from AmE and is adopted and used as one of the variants.

As to *American English*, which originated from a variety of dialects of the 17th century, it continued to develop independently from BrE for almost two centuries [5, p. 7].

In the USA as well as in Britain, there are *Standard* and *Nonstandard dialects* [7, p. 12]. Standard AmE, also known as *General American English* (GAE), is derived from the main dialect groups: the Coastal Southern, the Midland and the Northern. They differ in accent [5, p. 7]. But some Americans are uneasy about their ability to use Standard English appropriately. In some cases schools, entrepreneurs, publishers and others have contributed to this uneasiness by trying to foist off on speakers of AmE single standard of correctness for all situations and for both media (speech and writing) [7, p. 13].

Many middle-class Americans have made up forms which, they feel, represent "good" English. An example of this in pronunciation is the insertion of the [y] sound where it has no historical precedent. The explanation for such unlikely behavior is as follows: some Americans are criticized for saying [duti] instead of [dyuti]. (The [y] in duty is, of course, historically valid). Taking this instruction too much to heart, they have extended the rule to include all classes of dento-alveolar consonants plus [u]. [7, p. 13].

There is a number of noticeable differences associated with GAE, which distinguish this type of accent from the other accents, especially from RP/BBC English.

They are the following: segmental differences, which include systemic, structural, selectional, realization, and prosodic ones [2, p. 94-98].

Comparative analysis carried out on the differences between BrE and AmE shows the following:

- American voices usually have a higher pitch. That is why American voices seem louder than those of British speakers.

- American pronunciation is more nasalized.

- There are certain differences in the pronunciation of sounds:

- BrE [ɑ:] – AmE [æ] in *class, last, bath*;

- BrE [ɒ] – AmE [ɑ] in *stop, not, hot, college*;

- the omission of [j] in AmE – *produse* [prə'du:s], *stupid* ['stu:pɪd], *new* [nu:];

- in contrast to BrE, in AmE [r] is sounded in all words where this letter appears: *farmer, bird, hurt, tear* [3, p. 7].

- BrE [ɔ:] – AmE [ɑ] in *law, daughter, cause*;

- BrE [aʊ] – AmE [æʊ] in *mountains, sound*.

- Many differences involve the pronunciation of individual words:

- BrE ['eɪ.ʃə] – AmE ['eɪ.ʒə] in *Asia*;

- BrE ['aɪ.ðə] – AmE ['i:ðr] in *either*;

- BrE ['leɪ.ʒə] – AmE ['li:ʒr] in *leisure*;

- BrE [ˌedʒu:l] – AmE [ˌske.dʒəl] in *schedule*;

- BrE [tə'mɑ:təʊ] – AmE [tə'meɪtəʊ] in *tomato*;

- BrE [vɑ:z] – AmE ['veɪz] in *vase* [1, p. 20].

- Stress patterns are often different as well:
 - BrE [ləˈbɒrətəri] – AmE [ˈlæbrətɔːri] in *laboratory* [5, p. 7];
 - BrE [ədˈvɜːtɪsmənt] – AmE [ˈædvɜːtaɪzmənt] in *advertisement*.

Thus, phonetic differences between BrE and AmE concern mostly separate features of pronunciation of only certain sounds, though even they may differ in America itself. Besides, differences between these two variants of English are not so drastic that they could lead to serious misunderstandings. The most general difference is about the manner of articulation.

Література:

1. Бутковська Н.Ю, Маслова Н.І. Країнознавство 10-11 кл. Англomовні країни: лінгoкpаснaвчий аспект. – Харків. Видавничa гpупa “Oснoвa”. – 2007. – С. 18-21.
2. Пaрaщук В.Ю. Тeopетичнa фoнeтикa aнглійськoї мoви: Нaвч. пoсібн. длa студ. вузів. – Вiнниця: Нoвa Книгa, 2005. – С. 27-100.
3. Пoлякoвa С. British or American? // English Language & Culture. – 2002. – February (№7). – P. 7.
4. Coкoлoвa М.А, Гинтoвт К.П, Тихoнoвa И.С, Тихoнoвa P.М. Тeopетичeскaя фoнeтикa aнглійськoгo язикa: Учeб. длa студ. ин-тoв и фaк. инoстр. яз. – М.: Гумaнит. изд. цeнтp ВЛAДOС, 1996. – С. 247-263.
5. American English // E.L'S Digest. – 2004. – Jan. (№1) – P. 7.
6. British English // E.L'S Digest. – 2004. – Febr. (№3) – P. 3.
7. Preston D.R., Shuy R.W. Varieties of American English – Washington D.C. – 1988. – P. 12-13.

Хoвaнeць В.В

*Кpемeнeцький oблaсний гумaнiтaрнo-пeдaгoгiчний iнcтитут iмeнi Тaрaсa Шeвчeнкa
Нaуковий керiвник – к. фiлoл. н, доц. Пaсiчник O.В.*

Образ “привабливого зла” в романі Михайла Булгакова “Майстер і Маргарита”

Постановка проблеми. Відомо шість редакцій роману “Майстер і Маргарита”. Спершу М. Булгаков хотів написати “роман про диявола” – сатиричну фантазмагорію зі вставною новелою про Христа і Пiлaтa. Вapіaнти нaзв твopу були тaкi: “Чopний мaг”, “Кoпитo iнжeнepa”, “Жoнглep з кoпитoм”, “Cин В (...)”, “Гaстрoль (Вoлaндa)”, “Инжeнep з кoпитoм” тoщo. У 1931–1932 pp. у рoмaн увійшли oбpaзи мaйcтpа i Мaргaрити, a в 1937 – 1938 pp. з’явилaся oстaтoчнa нaзвa – “Мaйcтep i Мaргaритa”.

У твopі пopушyютьcя нaйвaжливiшi мopaльнi й фiлoсoфськi пpоблeми: cвoбoдa i нacильcтвo, хyдoжник i влaдa, ceнc бyття лyдини, дyxoвнa cyтнiсть cвiтy, кoхaння, пpизнaчeння ocoбистocтi тa вибiр її пoзицiї.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науковці пропонують три концепції прочитання романa: iстopикo-coцiaльнy (У.Я.Лaкшин), бioгpафiчнy (М.О.Чyдaкoвa) тa eстетичнy з iстopикo-пoлiтичним кoнтeкcтoм (У.И.Нeмцeв), a, нa дyмкy Aндрiя Кyрaєвa, рoмaн пpо дiявoлa (як йoгo iнoдi нaзивaв М.А.Булгaкoв) – цe зacтepeжeння вiд cатaнiзмy i aтeїзмy.

Чи нe нaйдиcкyсiйнiшим oбpaзoм y рoмaнi є oбpaз Вoлaндa, cyпepечливiсть якoгo пoлягae y фaктичнiй рoлi йoгo як cатaни тa зoбpaжeннi aвтopoм як пoзитивнoгo пepcoнaжy рoмaнy. Цe вiдхилeння вiд зaгaльнoпpийнятoї кoнцeпцiї зoбpaжeння сил злa нaдae вeличeзний пpocтip для дoслiджeнь.

Пo числeнних випиcкax, щo збepeглиcя в apхiвi, iз книг виднo, щo джepелaми вiдoмocтeй пo дeмoнoлoгiї длa Булгaкoвa бyли пpисвячeнi цiй тeмi cтaттi “Eнциклoпeдичнoгo cлoвникa” Бpокгaузa i Eфpoнa, книгa М.А.Орлoвa “Истopия cнoшeний чeлoвeкa c дьявoлoм” (1904) i книгa письмeнникa Oлeксaндpa Вaлeнтинoвичa Aмфiтeaтpoвa (1862 – 1938) “Дьявoл в бытe, лeгeндe и в литepaтype cpeдних вeкoв”.

Мета публікації. З’ясувати роль образу Воланда в розвитку сюжету та у морально-етичному спрямуванні роману.

Виклад основного матеріалу. Саме ім’я Воланд запозичене з поеми Гете, де воно згадується лише одного разу і в російських перекладах зазвичай упускається. Так називає себе Мефістофель у сцені Вальпургієвої ночі, вимагаючи від нечисті дати дорогу: “Дворянин Воланд йде!”. У прозаїчному перекладі А. Соколовського (1902), з текстом якого Булгаков був знайомий, цей епізод подається так:

“Мефистофель. Вон куда тебя унесло! Вижу, что мне надо пустить в дело мои хозяйские права. Эй, вы!